

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.627/2025/4.

A felperesek:

I.r. felperes, I.r. felperes címe

I. rendű

II.r. felperes, II.r. felperes címe

II. rendű

A felperesek képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

(ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd)

Az alperes:

alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

(ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd)

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 62.P.20.286/2025/12.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű felperesnek személyenként 30.000 (harmincezer) - 30.000 (harmincezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 86.000 (nyolcvanhatezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I. rendű felperes 2010. óta az Országgyűlésben frakcióval rendelkező országos ismeretségű párt, a II. rendű felperes az I. rendű felperes vezető politikusa.

[2] Az alperes által üzemeltetett www.portall1 portálon 2022. május 13-án „Cikk” címmel jelent meg írás.

[3] Keresetükben a felperesek annak megállapítását kérték, hogy az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogukat az általa üzemeltetett www.portall1 portálon 2022. május 13. napján „Cikk” című cikkben annak valótlan híresztelésével, hogy a I.r. felperes a 2022. május 7-i tisztújító kongresszusa előtt 90 kamu szervezetet hozott létre, a II. rendű felperes pedig úgy szervezte a párt tisztújító kongresszusát, hogy azon politikus1 nyerje meg az elnökválasztást. Kérték az alperes kötelezését a felperesek javára személyenként 600.000 forint sérelemdíj és ennek a 2022. május 14. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatai megfizetésére.

[4] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint a sérelmezett közléseket a felperesek kötelesek eltűrni és azok rájuk nézve nem sértőek. A peresített tartalmak az I. rendű felperes tisztújítása körül kialakult közéleti vitához járultak hozzá.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperesek jóhírnévhez való személyiségi jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett www.portál1 portálon 2022. május 13-án „Cikk” címmel megjelent cikkben valótlanul híresztelte, hogy a I.r. felperes a 2022. május 7-i tisztújító kongresszusa előtt 90 kamu szervezetet hozott létre, a II. rendű felperes pedig úgy szervezte a párt tisztújító kongresszusát, hogy azon politikus1 nyerje meg az elnökválasztást.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek személyenként 600.000 forint sérelemdíjat, valamint ezen összeg után 2022. május 14. napjától a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek személyenként 38.100 forint perköltséget, valamint az esedékesség napjáig fizessen meg a Magyar Államnak 72.000 forint feljegyzett eljárási illetéket az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára. Az illetékfizetési kötelezettség a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60. napon válik esedékessé.

[6] Határozatának indokolásában Magyarország Alaptörvénye B) cikkének (1) bekezdését, R) cikkének (2) bekezdését, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1), (2) bekezdését, a 2:43. § d) pontját, a 2:44. § (1), (2) és (3) bekezdését, a 2:45. § (2) bekezdését, a 2:51. § (1) bekezdését, a 2:52. § (1), (2), (3) bekezdését ismertette. Hivatkozott a PK 12., 13., 14. számú állásfoglalás rendelkezéseire, az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB számú, 36/1994. (VI. 24.) AB számú, a 7/2014. (III. 7.) AB számú, 13/2014. (IV. 18.) AB számú határozataiban foglaltakra.

[7] A sérelmezett tartalmakat a peresített cikk szövegösszefüggésében vizsgálta. Kiemelte, hogy az alperes változatlan címmel és azonos tartalommal közölte a perbeli cikket az általa üzemeltetett portál4 portálon is, melynek okán a felperesek ugyancsak jóhírnév megsértése miatt keresetet terjesztettek elő. A jelen perrel lényegében megegyező tényállású jogvita a Győri Ítéltábla határozatával zárult, jogerősen megállapításra került a felperesek jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogának a megsértése és az alpereseket a bíróság a felperesek részére személyenként 500.000 forint és késedelmi kamatai sérelemdíj megfizetésére is kötelezte.

[8] A perben nem volt vitás, hogy az I. rendű felperes országosan ismert, a közélet formálásában vezető szerepet játszó parlamenti párt, a II. rendű felperes vezető politikusként ugyancsak országosan ismert. Ekként a felperesek közszereplőnek minősülnek. Megállapítható volt, hogy az alperesi cikk sérelmezett részei a felperesek közéleti szereplésével, tevékenységével, hitelességével függnek össze. A sajtónak lehetősége van beszámolni az I. rendű felperes tisztújító kongresszusáról és a II. rendű felperes kongresszussal kapcsolatos tevékenységéről, ezt azonban a valóságnak megfelelően kell megtennie.

[9] Rögzítette azt is, hogy a sérelmezett tartalom miatt sajtó-helyreigazítás iránti per is volt folyamatban, a Fővárosi Ítéltábla a 2.Pf.20.571/2022/3. számú jogerős ítéletével helyreigazításra kötelezte a portál2 szerkesztőségét és a portál2 online szerkesztőségét, megállapítva, hogy a jelen perben is sérelmezett közlések valótlan tényállítások.

[10] Az, hogy a keresettel érintett közlések tényállításként értékelendők, az alperes részéről nem volt vitatott, az alperes nem hivatkozott a sérelmezett közlések valós voltára sem. Védekezése szerint a perbeli cikk nem tartalmaz olyan állításokat, melyek türése a közszereplő felperesek ne lennének kötelesek.

[11] A továbbiakban abban foglalt állást, hogy a valótlan alperesi tényállítások sértő tartalommal bírnak-e, amennyiben igen, túllépnek-e a közszereplő felperesek fokozott türési kötelezettségén.

[12] Kifejtette, hogy a portál1 portál vármegye egyik jelentős ismertségű és olvasottságú hírportálja, ezért elvárható lett volna, hogy az internetes újság ne közöljön bizonyítékokkal alá nem támasztott valótlan tényállításokat. Valótlanul híresztelni egy számos állampolgár körében közbizalmat élvező politikai párról azt, hogy a saját szervezeti szabályait kijátszotta, azokkal szembement és a tisztújítása előtt azért hozott létre nagy számban jelölőszervezeteket, hogy egy konkrét jelölt, politikus1 nyerje el a pártvezetést, súlyosan sértő az érintettre nézve. Ugyancsak súlyosan sértő az is, ha a II. rendű felperesről – aki az I. rendű pártszervezet országos választmányának elnöke és a tisztújító kongresszusok vezető elnöke – valótlanul azt híreszteli, hogy a tisztújító kongresszus levezetése során részrehajlóan járt el az egyik jelölt érdekében.

[13] Az elsőfokú bíróság személyesen hallgatta meg a II. rendű felperest, aki előadta, hogy a valótlan tényállítások miatt magyarázkodásra kényszerült, az emberekkel való kapcsolatrendszere negatív irányba változott.

[14] Az elsőfokú ítélet kiemelte, hogy a szólás és véleménynyilvánítás szabadsága alapján megengedett, hogy a sajtó a közélet résztvevőit megítélje, minősítse, véleményezze, felhívja a figyelmet a valóban meglévő visszasságokra. Valótlanosságok állítása azonban nem lehet a közéleti viták eszköze, ez a közszereplők vonatkozásában sem megengedett. Az általános közfelfogás szerint a valótlan tényállítások sértőek az érintetteknek. Amennyiben egy párról és annak vezető politikusról valótlanul híresztelik a peresített, akár bűncselekmény gyanúját is felvető állításokat, az alkalmas arra, hogy a személyükről kialakított kép hátrányosan változzon a közvéleményben. A pártszervezet és annak vezető politikusa megítélése körében kiemelt jelentősége van a hitelességnek, a tárgybeli valótlan tényállítások alkalmasak a felperesek felé fennálló közbizalom rombolására. A tartalmak azt közvetítik, hogy a felperesek morálisan elítélendő eszközökkel avatkoznak be a párt demokratikus működésének alapvető folyamatába, meg nem engedett eszközökkel befolyásoltak egy választási folyamatot.

[15] Megállapította, hogy az alperes a perbeli cikkben olyan valótlan tényállításokat híresztelt, amelyek mellett, hogy a felperesekkel szembeni hátrányos társadalmi megítélés kiváltására alkalmasak, indokolatlanul bántóak, öncélúan vádaskodók is. Ezáltal a felperesek jóhírnévhez való személyiségi joga sérült. A közlések a felperesek fokozott türeli kötelezettsége mellett is megvalósították a személyiségi jogsértést.

[16] Nem fogadta el az alperes azon érvelését, mely szerint a felperesek cselekményeinek értékelése a hitelességüket csak csekély mértékben érintette, így sérelem okozására sem volt alkalmas. Megjegyezte, hogy a társadalomra jelentős befolyással bíró sajtótermékeknek fokozott a felelőssége a megjelentetett tartalmak valósága, alapossága vonatkozásában. Ehhez kapcsolódóan az Alkotmánybíróság álláspontjára is hivatkozott. Az alperesnek pedig nyilvánvalóan tisztában kellett lennie az állításai valótlanásával, hiszen konkrét bizonyíték nem állt rendelkezésére a valóságra vonatkozóan, így az alperesi cikk nem tekinthető a politikai vita megengedett formájának sem. Mindezek alapján indokoltnak találta a személyiségi jog megsértése okán az objektív és a szubjektív jogkövetkezmények alkalmazását.

[17] Az alperes jogsértő magatartásával összefüggésben köztudomású tényként fogadta el a felpereseket ért nem vagyoni sérelem bekövetkeztét. Rögzítette, hogy a jogsértés negatív kihatással van a pártszervezet és a politikus társadalmi megítélésére, politikai jövőjére is. A nem vagyoni sérelem kompenzálására – figyelemmel a jogsértés súlyára és tartalmára, az alperes felróhatóságára, a sérelemdíj preventív funkciójára, valamint arra is, hogy az írás széles nyilvánossághoz jutott el – személyenként 600.000 forint összegű sérelemdíj megfizetését tartotta szükségesnek és egyben elégségesnek. Az összegszerűség mérlegelése során figyelemmel volt a már lezárult hasonló perekre is. Utalt továbbá a BH 2019.268. és a BH 2020.235. számú jogesetben foglaltakra, melyek alapján a jogintézmény büntető funkciójára is tekintettel kell lenni.

[18] A kamatfizetési kötelezettség tárgyában a Ptk. 6:532. § és a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése alapján határozott. Utalt arra, hogy amennyiben az elkövetés és az ítélelhozatal időpontja között annyi idő telik el, hogy az értékviszonyokban jelentősebb változás következik be, úgy mind az elkövetéskori, mind az ítélelhozatali értékviszonyok alapján meghatározásra kerülhet a sérelemdíj összege. Az elkövetéskori értékviszonyok alapján a késedelmi kamat iránti igény megalapozottá válik. A perbeli cikk 2022. május 13-án jelent meg, a sérelemdíj összegének megállapításakor az elsőfokú bíróság az elkövetéskori értékviszonyokat vette figyelembe, ezért a késedelmi kamatkövetelés iránti igényt is megalapozottnak találta.

[19] A perköltség viseléséről a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján határozott, az ügyvédi munkadíjat mérlegeléssel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § és 4/A. §-a alapján állapította meg. A tárgyi illetékfeljegyzési jog

folytán le nem rótt 72.000 forint eljárási illeték megfizetésére ugyancsak a pervesztes alperest kötelezte a Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján.

[20] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú határozat megváltoztatását, elsődlegesen a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan a sérelemdíj mellőzését, harmadlagosan a felperesek részére fizetendő sérelemdíj összegének 200.000 - 200.000 forintra való mérséklését és a kamatfizetési kötelezettség mellőzését kérte, a felperesek másodfokú perköltségben marasztalása mellett.

[21] Álláspontja szerint nem áll fenn a felperesek jóhírneve megsértésének azon törvényi tényállása, miszerint a közlés rájuk nézve sértő. A felperesek politikai szereplők, akikkel szemben éles bírálatok és állítások fogalmazhatók meg, melyekkel összefüggésben fokozottabb tűrési kötelezettséget kell megkövetelni. A sérelmezett közlések semmiféle sértő jelleggel nem bírnak. A vizsgálat és mérlegelés tárgyát annak kell képeznie, hogy a felperesek politikai értelemben vett jóhírnevében keletkezett-e csorbulás.

[22] Hivatkozott arra, hogy a közügyek demokratikus vitája során a vita érintettjei a politikai történéseket a maguk összefüggéseiben értelmező polgárok, akik tisztában vannak a pártpolitikai véleménynyilvánítások figyelemfelkeltése és túlzásokra hajlamos jellemzőivel, ezért a sérelmezett kijelentések a felperesek megítélését a társadalom szemében hátrányosan nem csorbítják. Mindezek alapján a kereseti kérelem jogalapja alaptalan.

[23] Álláspontja szerint a jogsértésekkel okozott nem vagyoni sérelem a történeti tényállás fényében bagatell, a személyiségi jogsértés megállapításának pedig nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése (Kúria Pfv.IV.21.764/2015.). Az igényelt sérelemdíj eltúlzott, az sérti a Ptk. 2:52. § (3) bekezdését, nem áll összhangban a politikai közszereplő felpereseket ért sérelemmel. Hivatkozott a Kúria Pfv.III.20.735/2016/3. számú, a Pfv.20.III.22.392/2016/6. számú, Pfv.IV.20.954/2022/4. számú ítéleteire. A felperesek a jogsértésből eredő köztudomású hátrányokon túl további hátrányok bekövetkeztére nem hivatkoztak, ilyen hátrányokat nem bizonyítottak, így a bírói gyakorlat szerint a sérelemdíj mértékét a jogsértésből eredő köztudomású, az általános élettapasztalatok alapján bekövetkező hátrányok alapján kell meghatározni, az általános élettapasztalatok alapján pedig nem vonható le olyan következtetés, amely szerint a felperesek a megítélt sérelemdíjra lennének jogosultak. A sérelmezett közlés azonos időszakban más média platformokon is megjelent, a felpereseket ért sérelmet ebben a hírfolyamban, a sajtóhíresztelések egyikeként kell értékelni a nem vagyoni sérelem megállapításánál. A felperesek a különböző sajtótermékekkel szemben párhuzamosan előterjesztett sérelemdíj követeléseivel kapcsolatosan ugyanazon tényeket ismételték meg, ugyanazokra a bizonyítékokra hivatkoztak. Mindezt figyelembe kell venni azzal, hogy a felpereseket ért nem vagyoni sérelem azok együttes hatása, ami adott esetben alacsonyabb sérelemdíj meghatározását indokolhatja (Pfv.IV.20.475/2022/4. számú ítélet). Egyebekben a felperesek maguk sem határozták meg, hogy mennyiben tekintik elkülöníthetőnek a bekövetkezett nem vagyoni sérelmet a többi platformon megjelent azonos tartalmú közlések hatásától.

[24] A jogsértőként értékelt állítások közös jellemzője, hogy nem a felperesek személyiségét minősítik, hanem kifejezetten politikai tevékenységükre vonatkoztak. Ráadásul a közvélemény a felperesek vonatkozásában újra megjelenő állításokat már eleve fenntartásokkal kezeli, kellő távolságtartással értékeli, amely ezáltal a felpereseknek okozott hátrányt is degradálja. A perbeli közlések tartalma az átlagolvasót a felperesekről alkotott benyomásában már nem befolyásolta, a velük szembeni közbizalmat jelentős mértékben nem csökkentették, a kijelentésekkel okozott nem vagyoni hátrány mértéke csekély. A közlések tárgyi súlya nem kiemelkedő.

[25] A közéleti viták minél szabadabb folyásának érdekében is hivatkozott az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) AB számú határozata alapján. Kifejtette, hogy a sérelemdíj elsődleges funkciója a jogsértés vagyoni elégtétellel történő kompenzációja, csak másodsorban a magánjogi büntetés. Figyelemmel kell lenni a megváltozott jogszabályi környezetre is, így a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 226. §-ának 2023. június 2. napjától hatályos (3) bekezdésének rendelkezésére, amely büntethetőséget kizáró okként szabályozza a sajtótermék útján elkövetést, az ellen kizárólag a személyiségvédelem polgári jogi szankciói vehetők igénybe az egyéni jogsérelmeknél. A felpereseket ténylegesen ért nem vagyoni hátrány mértékének megítélése során továbbá kiemelt jelentősége van a felperesek közszereplői minőségének, melyre tekintettel fokozott mértékben tűrni kötelesek a kritikus állításokat. E körben a 7/2014. (III. 7.) AB határozat megállapításait ismertette. Hivatkozott a 13/2014. (IV. 18.) AB határozatban foglaltakra, mely a közéleti szereplők magas szintű tűrési kötelezettségének határait értelmezi, hasonlóképpen az Alkotmánybíróság 3217/2020. (VI. 19.) számú határozata is. A felperesek a politikai viták aktív résztvevői, a közéleti szereplők kategóriáján belül a sajtószabadság szempontjából legkevésbé védett személyi körbe tartoznak. Számolniuk kell azzal, hogy megnyilvánulásaikat mások vitatják, élesen bírálják, a velük történnének a sajtó jelentőséget tulajdonít, azokat értelmezi. Továbbá értékelni szükséges azt a tényt, hogy az elmúlt években a közbeszéd mindennapos témájává vált a politikai szereplők közéleti magatartása. Ennek következtében a politikai témákban átlagosan tájékozott hírfogyasztók összessége által képviselt közvélemény lényegében hozzászólt az ilyen állításokhoz és egyéb megnyilvánulásokhoz. A bíróságok következetes gyakorlata részben az EJEB által folytatott ítélkezésre is figyelemmel, az elfogadható bírálat határait a közszereplő politikusok tekintetében kiszélesítik. Ezen hivatkozását az EJEB kapcsolódó határozataival kívánta alátámasztani.

[26] Megítélése szerint arra is tekintettel kell lenni, hogy a felpereseknek volt lehetőségük a megfogalmazott közlések cáfolatára, a széleskörű reagálásra. Továbbá a jogsértő vállalkozás gazdasági életben betöltött szerepe és a sérelemdíj összege között a magánjogi büntetés céljából összefüggés nem állítható fel. A jogsértés bekövetkezte óta több mint három év telt el, a cikkek ismételtelen nem jelentek meg. Azóta 2024. június 9-én európai parlamenti és önkormányzati választásokra került sor. A hírek köztudomásúlag figyelembe vehető aktualitása nincs.

[27] Mindezek alapján a kért sérelemdíj összege rendkívül eltúlzott, az sérti a Ptk. 2:52. § (3) bekezdését, nem áll összhangban a felpereseket ért sérelemmel, az alperesi felróhatósággal és a bírói gyakorlat szerint hasonló esetekben megítélt marasztalási összegeket is eltúlzott módon meghaladja. A sérelemdíjat a jelenkori értékviszonyokhoz igazodó módon határozta meg a bíróság, így a marasztalási összeg után a késedelmi kamatfizetési kötelezettség mellőzendő.

[28] Fellebbezési ellenkérelmében az I-II. rendű felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, az alperes másodfokú perköltségben marasztalása mellett.

[29] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a releváns tényállást, a feltárt bizonyítékokból okszerű következtetéseket vont le. Az alperes fellebbezési érvelése nem egyértelmű, tekintettel arra, hogy elmulasztotta kifejteni miért állítja a nem vitatottan valótlán tényállításáról a sértő jelleg hiányát. Arra tekintettel pedig, hogy a sérelmezett közlések nem véleménynyilvánítások nincs jelentősége annak, hogy közszereplőként kötelesek-e eltérni fokozottabb mértékben a kritikát és a véleménynyilvánítást. Vélemények közlése kapcsán a közszereplőket terhelő tűrési kötelezettség nem terjed ki a valótlán tényállítások megtételére, ilyenek tolerálására a közszereplők sem kötelesek (Győri Ítéltábla Pf.I.20.028/2020/6., Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.331/2021/4., Pécsi Ítéltábla III.Pf.20.097/2021/4., Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.111/2022/5/II., 8.Pf.20.419/2025/5., 32.Pf.20.445/2020/5.).

[30] Hivatkozott a 3438/2022. (X. 28.) AB határozat indokolásában foglaltakra, mely szerint nagy nyilvánosság előtt tett hamis, vagyis nem bizonyítottan valós tényállításokkal szemben a közszereplők is sikerrel hivatkozhatnak a személyiségi jogai védelmére. A közszereplőkre fokozott tűrési kötelezettség nem foglalja magában a ténybeli pontatlanságok eltűrésének kötelezettségét (Kúria Pfv.IV.20.852/2024/7-II). Valótlán tény híreszteléséhez nem fűződik nagyobb közérdek, mint az érintett személyiségi jogai védelméhez (Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.317/2025/4.).

[31] Az alperes állítása büntetőjogilag is üldözendő komoly jogsértés. Súlyos, egy szervezeten belüli demokratikus választási folyamatok befolyásolására irányuló tevékenységgel vádolta a felpereseket, mindkét állítás jelentős súllyal bír, kirívóan sértő állítás, ami a közvélemény előtt súlyosan rosszálló értékítéletet vált ki, megkérdőjelezi még a demokráciához fűződő alapvető viszonyukat is. A párt életében kiemelkedő fontosságú esemény, egy tisztújítás eredményének befolyásolására alkalmas, kifejezetten azt célzó bűncselekmény-sorozatot lefestő valótlanság halmaz tolerálására nem kötelesek. Az alperes célzatosan közölt hamis tényeket, magatartásának felróhatósága kiemelkedő volt. A kiemelkedő jogsértés önmagában alapul szolgál a sérelemdíj megállapításához (Kúria Pfv.IV.20.668/2023/8.).

[32] Az alperesnek tisztában kellett lennie azzal, hogy amiket leírt, nem felelnek meg a valóságnak. A cikk megírásakor a szerző az újságírószakma legalapvetőbb szabályait sem tartotta be. A 3217/2020. (VI. 19.) AB határozat [41] bekezdése mondja ki, hogy a sajtószabadság gyakorlása önmagában nem terjed ki a valótlanítások közzétételére, az újságírók egyik fő felelőssége éppen a közölt információk hitelességének ellenőrzése. Hivatkoztak továbbá a 3111/2022. (III. 23.) AB határozat [28] bekezdésében és a [46] bekezdésében írtakra is.

[33] A sérelemdíj iránti igény megalapozottságához a köztudomású tényekre alapított hivatkozás és azok értékelése is elfogadható (Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.809/2020/4., 7.Pf.20.296/2022/5., Győri Ítéltábla Pf.II.230.148/2024/4. szám).

Köztudomású tényként vehető figyelembe, hogy az I. rendű felperesről valótlanul azt állítani, hogy több tucat fiktív szervezet létrehozásával, a II. rendű felperesről pedig azt, hogy a tisztújító kongresszus megszervezésének módja útján legalábbis tisztességtelen módon befolyásolni igyekeztek egy párt tisztújításának eredményét, alkalmas arra, hogy az irányukban fennálló bizalmat rombolja, a politikai hitelességüket megkérdőjelezze.

A Ptk. 2:52. § (1) bekezdése szerinti igényük kapcsán nem kötelesek bizonyítani a személyiségi joguk alperes általi megsértése következtében rájuk háramlott nem vagyoni hátrányt. Az alperes pedig sem a nem vagyoni hátrány, sem a felróhatóságának a hiányát nem igazolta. Utalt továbbá a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.344/2022/4. számú ítélete indokolásának [43]-[44] bekezdéseiben, a Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.005/2023/4. számú ítélete indokolásának [19] bekezdésében foglaltakra.

[34] Nem vitatta, hogy a sérelmezett közlés azonos időszakban más média platformokon is megjelent, ugyanakkor mindezen platformot az alperes üzemelteti. Az, hogy ezáltal többször is megsértette a jóhírnevüket nem lehet érv a sérelemdíj iránti igényüknek még csak a mérséklésére sem. Az pedig, hogy a perben vizsgálandó állítás újra és újra megjelent az alperes által üzemeltetett több webes felületen, nem eredményezi azt, hogy azokat a közvélemény már eleve fenntartásokkal kezeli, hanem éppen ellenkezőleg. Ha valakiről egy állítás ismételten elő kerül, az annak megalapozottságát erősíti egyfelől, másfelől pedig egyre többen értesülnek arról. A többszöri megjelenés a sérelemdíj összegénél figyelembe veendő körülmény, melyet az alperes terhére szükséges értékelni, az a jogsértés célzatos jellegét támasztja alá. Adott esetben pedig azt kellett mérlegelni, hogy a valótlan állítás portáll portálon való megjelentetése milyen mértékű sérelemdíj alkalmazását teszi szükségessé.

Fenti érvelésének alátámasztásaként a Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.030/2022/4., Pf.III.20.092/2024/5., Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.344/2022/4., Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.342/2022/4. számú ítéletének indokolásában írtakra utalt.

[35] Alaptalannak tartotta a fellebbezésnek a rágalmazás Btk.-beli tényállására való hivatkozását, a törvény szerinti büntethetőségi akadály a polgári jogi eszközrendszer alkalmazásának a felerősítését nem eredményezi, a Btk.-beli tényállás módosításától nem függ a jóhírnevet sértő állítás jogkövetkezményeiről való döntés. A Btk. tényállási elemei alapján történő minősítésnek nincs szerepe a sérelemdíj összegének meghatározása körében. Az pedig a sérelemdíj magánjogi büntető funkciójának érvényesülése szempontjából

közömbös, hogy az adott magatartás megvalósít-e valamely büntetőjogi tényállást (Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.116/2025/4., Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.018/2025/5.).

[36] Hangsúlyozta, hogy a sajtószervek a véleménynyilvánítás közvetítésében kiemelkedő fontosságú szerepet játszanak, a szakmai szabályok megtartásával, felelősséggel kötelesek gyakorolni jogukat (Kúria Pfv.IV.20.852/2024/7-II.). Az alperes célzatosan közölt hamis tényeket, magatartásának felróhatósága kiemelkedő, ami a sérelemdíj összegét növelő tényező (Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.112/2025/6.).

[37] Vitatta, hogy a sérelmezett közlések cáfolatára lehetőségük lett volna, különösen nem olyan felületeken, mint amelyeket az alperes megjelentet. Hivatkozott arra is, hogy a sérelemdíj összegének mérlegeléssel történő meghatározása körében figyelembe vehetők a fizetésre kötelezett vagyoni viszonyai is (Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.748/2021/4., 2.Pf.20.921/2021/4., 7.Pf.20.296/2022/5.). Semmilyen jelentőséggel nem bír az, hogy igényüket a törvény által biztosított elévülési időn belül mikor érvényesítik, az igény érvényesítés időpontjából a felpereseket ért hátrány súlyára nem lehet következtetni (Pécsi Ítéltábla Pf.20.004/2024/4., Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.337/2025/4.).

[38] A késedelmi kamat megfizetésére való kötelezés körében a Ptk. 2:52. § (2) bekezdésének, a 6:532. §-ának, a 6:48. § (1) bekezdésének szabályozására hivatkozott. A sérelemdíj összege a jogsértéskori értékviszonyok alapján szükséges a hátrányok ellentételezésére, amennyiben pedig a bíróság az elkövetéskori értékviszonyok alapján állapítja meg a sérelemdíj összegét, ilyen irányú kereseti kérelem előterjesztése esetén a késedelmi kamat iránti igény is megalapozottá válik. Hivatkozott a Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.018/2025/4. számú ítéletében, a Győri Ítéltábla Pf.I.20.133/2024/4. számú ítéletében foglaltakra.

[39] Az elsőfokú eljárásban megítélt sérelemdíj összegének mérséklése iránti kérelem sem lehet alapos, mert a megítélt összeg olyan alacsony, hogy az alperes kirívóan tőkeerős médiapiacra domináns szereplői voltára, ebből következően figyelemmel a repressziós preventív funkcióra, nem lehetséges az alacsonyabb összegben történő megállapítás, tekintettel a magas fokú felróhatóságra is.

[40] Perköltségét a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja, a (2) és (4) bekezdés alapján személyenként 30.000 forint + áfa összegben kérte megállapítani.

[41] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[42] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére és a Pp. 381. §-ában szabályozott, az elsőfokú ítélet mérlegelhető hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre a fellebbező alperes sem hivatkozott. A felülbírálat során a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött, felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta. Az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint – annak helyes indokai alapján – helybenhagyta.

[43] Nem vitásan a felpereseket a Ptk. 2:44. §-a alapján fokozott tűrési kötelezettség terheli, azonban a hamis tényállítások nem élveznek alkotmányos védelmet, így a személyével kapcsolatos valótlan tényállításokat nem kell eltérniük {7/2014. (III. 7.) AB határozat [62]}.

[44] Az alperes fellebbezésében a sérelmezett közlések valótlanágát nem tette vitássá, a sértő jelleg hiányára hivatkozott. A másodfokú bíróság egyetért azzal, miszerint annak valótlan állítása, hogy az I. rendű alperes „kamu” szervezetek létrehozásával, a II. rendű felperes pedig a tisztújító kongresszus megszervezésének alperes által hivatkozott módján való megszervezésével tartalmilag a pártszervezet tisztújításának eredményét befolyásolták, alkalmas az érintettek politikai hitelességének megkérdőjelezésére, a velük szemben fennálló bizalom rombolására. A közlések azt közvetítik az olvasók felé, hogy a pártszervezet a szervezeti szabályokat kijátszva befolyásolni kívánta a szavazás kimenetelét, a párt országos választmányának elnöke, mint a tisztújító kongresszusok levezető elnöke pedig funkciójának ellátása során részrehajlóan járt el az egyik jelölt érdekében. Ezért a közlések sértő jellege megállapítható. Minderre figyelemmel a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése alapján a jóhírnév megsértése megállapítható volt a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontjában írt jogkövetkezményként.

[45] A fellebbezésben hivatkozott Btk.-beli tényállás módosításától nem függ a jóhírnevet sértő állítás jogkövetkezményeiről való döntés. A Fővárosi Ítéltábla a Ptk. 2:52. § (1) bekezdésében és a 2:52. § (3) bekezdésében írtak alapján a sérelemdíj alkalmazásával egyetértett, annak összege leszállítására sem látott jogszerű lehetőséget. Az elsőfokú bíróság a sérelemdíjösszezszerűségének alapjául szolgáló körülményeket feltárta, azokat helytállóan értékelte, a jogsértés súlyát, a felróhatóság mértékét, a jogsértésnek a sértettre és a környezetére gyakorolt hatását is megfelelően mérlegelte. A bírói gyakorlatnak megfelelően értékelte a sérelmezett közlések által okozott nem vagyoni hátrányokat elkülönítve a más sajtószervek által okozott jogsérelemtől. A sérelemdíjösszezszerűségét a kialakult bírói gyakorlattal összhangban állapította meg.

[46] Az alperes sem a jogsértés eredményeként bekövetkező nem vagyoni hátránynak, sem saját felróhatóságának hiányát nem igazolta. Kimentését nem eredményezi az, hogy más, szintén a kiadásában álló sajtószerv jogsértése által okozott sérelem már kompenzálásra került. A jogsértés súlya és a felróhatóság mértéke nem volt elhanyagolható, az elsőfokú bíróság által meghatározott összeg a hasonló tényközlések okán megállapított sérelemdíj

összegének is megfelelt. Annak ténye, hogy a felperest érintően hasonló, jogsértőnek bizonyult közlések más sajtótermékekben is megjelentek, nem befolyásolja azt, hogy a jelen keresettel érintett közlés milyen hatással volt a felperes megítélésére, miután az egyes írások különböző olvasókhöz jutnak el, így eltérő a jogsértésről tudomást szerző személyi kör. Ugyanakkor az azonos jogsértő közlések több sajtótermékben való megjelenése jellemzően a valótlan állításokat erősíti fel.

[47] A felperesek a jogsértés hatását illetően köztudomású tényekre hivatkoztak, a köztudomású tényekre alapított hivatkozás és azok értékelése is elfogadható a sérelemdíj meghatározása során (BH2020.235.; BDT2018.3821.). Egységes a bírói gyakorlat abban a kérdésben, hogy a valótlan tény közlésével való szembesülés és annak eredményeként a magyarázkodási kényszer nem vagyoni sérelmet jelent. A jóhírnév megsértéséhez pedig nincsen szükség arra, hogy a sértettnél a hátrányos eredmény, a társadalmi megítélésének negatív változása ténylegesen be is következzen, így nincs jelentősége sem az időmúlásnak, sem a 2024. júniusi európai parlamenti és önkormányzati választásoknak. A sérelemdíj iránti igény megalapozottságához elegendő az, hogy a személyiségi jogot sértő perbeli állítások ezen a felperesek által hivatkozott hátrányok kialakítására objektíve alkalmasak. A sérelmezett valótlan állítások önmagukban alkalmasak a felperesek iránti bizalom aláadására.

[48] A sajtószabadságról és a média tartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 10. §-ának rendelkezésébe ütköző, az olvasókat megtévesztő magatartás ugyancsak a sérelemdíj fizetését megalapozó körülményként vehető figyelembe. Az elsőfokú bíróság okszerűen volt figyelemmel arra is, hogy a jövőbeli hasonló jogsértések megelőzése érdekében is szükséges a sérelemdíj alkalmazása a nagyobb számú sajtóterméket működtető alperessel szemben.

[49] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, a felperesek a másodfokú eljárásban teljes pernyertesek. A jogi képviselővel eljáró felperesek a fellebbezési ellenkérelemben a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint felszámította az ügyvédi munkadíját, igényét összegeként megjelölte. A Fővárosi Ítéltábla ezért a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontjának megfelelően kötelezte a pervesztes alperest a másodfokú perki költség megfizetésére a Pp. 83. § (1) bekezdésében írtak alapján.

[50] Az alperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján számított fellebbezési illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének megfelelően.

[51] Tájékoztatja a másodfokú bíróság az alperest, hogy az illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot és a

fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pontja].

Budapest, 2026. február 19.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke – előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
bíró